

กำลังล้อมอารักขาเก้าอี้หนึ่งเสื่อว่างเปล่าตัวหนึ่งตรงกึ่งกลางโถงตำหนัก
การตกแต่งจัดวางอย่างวิจิตรอลังการระดับนี้ กอปรกับทรงเสื่อดาว
ขนาดใหญ่ด้านข้างนั้นอีก ทำให้เผยแพร่บรรยากาศสุดประหลาดประเภทหนึ่ง
ออกมา

ประตูฝั่งหนึ่งของโถงตำหนักที่หันไปทางทิศใต้เปิดกว้าง ตรงข้าม
กับลานประลองขนาดใหญ่กลางแจ้งแห่งหนึ่ง พื้นสนามจับแน่นไปด้วย
ดินทรายเล็กละเอียดสีเทา สองข้างจัดวางสืบแปดคัสตราวุธเต็มไปหมด
ยังมีกลองศึก ฆ้องทองแดง และธรรบ เหล่าคัสตราวุธทำศึกต่างๆ นานา
พร้อมสรรพ ปลายแหลมของหอกทวนที่ชี้ขึ้นฟ้าสะท้อนประกายสีเงิน
ภายใต้แสงแดดในเดือนเหมันต์ ด้านคมปราศจากฝุ่นสกปรก จัดเตรียม
ไว้เรียบร้อยอย่างที่สุด สิ่งที่ได้เห็นมีเพียงแต่ของประดับตกแต่ง ยังแสดง
ถึงเจ้าของโถงตำหนักว่าต้องเป็นผู้เลื่อมใสพุทธเป็นแน่

สองฝั่งลานประลองต่างมีบรรดาชายฉกรรจ์รวมตัวอยู่ ที่อยู่ทาง
ทิศตะวันออกมีจำนวนราวยี่สิบสามสิบคน แต่ละคนรูปร่างสูงหนา
แข็งแรงล่ำสัน สวมชุดขุนนางฝ่ายยุทธสิทธิ์ทอง ข้างเหนือดาบบั๊กวสันต์
ก็คือองครักษ์เสื้อแพรผู้ทำหน้าที่อารักขาเชื้อพระวงศ์และสืบสำรวจ
หน่วยงาน ผู้คนทั้งราชสำนักและชาวบ้านป่าเขาได้ยินชื่อเป็นต้อง
สั่นกลัวกันถ้วนทั่ว

ที่ยืนอยู่ฝั่งตรงกันข้ามมีเพียงห้าคน สวมชุดคลุมสีเขียวเข้ม ผูก
ข้อมือมัดขวา เห็นได้ชัดว่าล้วนเป็นนักสู้นอกราชสำนัก คนที่เป็นหัวหน้า
อายุไม่ใช่น้อยแล้ว ผมขาวบางตามัดเป็นเปีย หน้าผากเผยให้เห็นรอยย่น
ดั่งถูกมีดสลัก หากรูปร่างกลับดูแข็งแรงอย่างยิ่ง ใต้ชุดคลุมสีเขียวนั้น
เห็นกล้ามเนื้อนูนแน่นราวๆ ผู้ชราใช้ผ้าดำคาดคลุมใบหน้าครึ่งล่างเอาไว้
จึงมองไม่เห็นปาก

อาภรณ์ของคนทั้งห้านี้ บริเวณอกซ้ายปักรูปทวิลักษณ์ไต้จี้ (หยินหยาง) ไว้อันหนึ่ง สีคนโน้นใช้ด้ายสีดำปัก มีเพียงผู้ชราคนเดียวที่ใช้จ่ายเงิน

องครักษ์เสื้อแพรที่อยู่ตรงข้ามใช้แววตาที่แฝงความอาฆาตจ้องมอง นักสู้ชุดเขียวทั้งห้าคนนี้จากที่ไกลๆ ไม่หยุดหย่อน พวกมันไม่สะทกสะท้าน ทำย่นเรียบสงบตั้งน้ำนิ่ง ส่วนผู้ชรา นั้นหลับตาเย็น มือทั้งสองทับกันอยู่ ตรงจุดต้นเทียนได้สะอาด สภาพลย้ายเข้ามา

คนทั้งหมดในโถงตำหนักและลานประลองล้วนไม่เปล่งวาจา กำลังรอคอยการปรากฏตัวของเจ้าของเก้าอี้หนังเสืออยู่

เงียบรออยู่นาน ช้างโถงตำหนักพลันมีเสียงขานนามเสียงหนึ่งดังขึ้น

"ต้าชิงฝ่าหวังเสด็จ!"

ทั้งองครักษ์ชั้นที่ในตำหนัก บรรดาองครักษ์เสื้อแพรบนลานประลอง ยังมีนักสู้ชุดเขียวห้าคนนั้นต่างคุกเข่าไปทางเก้าอี้พร้อมกัน

ขบวนคนกลุ่มหนึ่งปรากฏตัวจากข้างประตูนั้น ลำดับแรกคือชั้นที่ที่สวมชุดองครักษ์แบบเดียวกันแปดคนทำหน้าที่เปิดทาง ถัดมาคือนักแสดงชายหญิงสวมชุดผ้าแพรทอเบาสบายหลากสีลึบกว่าคน บางคนหน้าแต่มีสีสัน บางคนสวมหน้ากากแปลกประหลาด ในมือถือสิ่งของจำพวกทวนสำหรับกระแสดง บ่วงเถาวัลย์ ลูกกลมแพรสี จากนั้นคือลามะจากแดนตะวันตกสวมหมวกทรงเหมือนหงอนไก่หลายคน แต่ละคนหน้ากลมตาเล็ก สีหน้าเหมือนจะยิ้มแต่ไม่ยิ้ม มองขบวนนี้เพียงผ่านๆ เกือบทำให้คนเข้าใจผิดว่าเป็นขบวนนักแสดงกายกรรมที่ตระเวนไปตามถนนในช่วงเทศกาล

ลำดับสุดท้ายที่ปรากฏตัวมีสี่คน คนแรกคือขุนนางฝ่ายยุทธ์ สูง

เจ็ดชื่อ ท่าทางกล้าแกร่ง ทุกก้าวที่เหยียบย่างทะมัดทะแมง บนใบหน้า เต็มไปด้วยรอยแผลเป็น โดยเฉพาะที่แก้มข้างหนึ่งและใบหู นั่นคือ รอยแผลเป็นจากการถูกลูกธนูทะลุผ่าน มองจากภายนอกก็สามารถเดาได้แล้วว่าเป็นทหารกล้ารักษาชายแดนที่เคยสู้รบเสี่ยงภัยในภูเขาตาบ ทะเลเกาทัณฑ์มาก่อน

คนที่สอง ชูตที่ขายวัยกลางคนผู้นี้สวมใส่ก็เป็นชุดเพียววีสีทอง ขององค์กรสีเขียวแพรว ทว่ากลับบังดงามหรูหราว่าชุดของกลุ่มองค์กรสี บนลานเป็นอย่างมาก ที่ข้างเอวไร้ดาบห้อย ใบหน้าขาวสะอาดหมดจด แฝงไว้ด้วยรอยยิ้มน้อยๆ ชวนให้เกิดความรู้สึกดีได้งายยิ่ง ท่าทางทรงพลัง กว่าขุนนางฝ่ายยุทธ์คนก่อนหน้าเล็กน้อย และยังมีบุคลิกมัน้ใจในตนเอง อีกชนิดหนึ่ง ดูเหมือนเจ้าตัวจะมีตำแหน่งสูงกว่าจึงเกิดเป็นรัศมีอำนาจที่ มากกว่า

คนด้านหลังกสุดของขบวนเดินออกมาภายใต้การปรนนิบัติของสตรี ตั้งครวรีที่งามเพริศพร้งอย่างย้งนางหนึ่ง

คนผู้นี้มีอายุเพียงยี่สิบสามยี่สิบสี่ปี ใบหน้าเรียวยาว สวมชุดลามาะ ท่อนบนพาดเฉียงไว้เพียงเสื้อคลุมไร้แขนห้าสัดัวหนึ่ง เผยให้เห็นไหล่ขวา และท่อนแขนเปลือยเปล่าทั้งที่อยู่ภายใต้ฤดูเหมันต์ แต่หากมองดูหมวก และรองเท้าของคนผู้นี้โดยละเอียดจะพบว่าทั้งหมดล้วนน้ใช้ใหม่ทอง ในการถักทอ แลดูสูงส่งถึงขีดสุด ไม่เหมาะกะกับชุดลามาะบนร่างนั้นเป็น อย่างย้ง บุรุษเยาว์วัยผู้นี้แม้ว่าเรือนร่างผอมเพรียว แต่กล้ามเนื้อแขน ที่เผยออกมากลับแข็งแรง เห็นได้ชัดว่าเป็นคนที่กระฉับกระเฉง ใบหน้า มีความขี้เล่นยั่วย้าผู้อื่นประเภทหนึ่ง กอปรกับสระรีระและฝีเท้าอันรวดเร็วนี้ ทำให้ผู้คนรู้สึกว่ในร่างกายคงเก็บสำรองพลังที่ย้งใช้ไม่หมดเอาไว้

ขุนนางฝ่ายยุทธ์อาจหาญและหัวหน้าองค์กรสีเขียวเย้นปรนนิบัติ

ขุนพลอีกนายนามว่าเจียงป็น เดิมเป็นขุนพลโหยวจีตำแหน่งเล็ก ๆ
ผู้หนึ่งจากเมืองเซวียนฝู้นอกด่าน หนึ่งปีก่อนเป็นเพราะติดตามทัพ
ชายแดนเข้านครหลวงปราบกบฏจนได้พบพาน ทำทางไหวหาญและ
ประสบการณ์ทำศึกอันโชกโชนของมันทำให้ได้รับความชอบจากจักรพรรดิ
อย่างยิ่ง นับจากนั้นก็กลายมาเป็นชั้นที่ข้างพระองค์ เลื่อนขึ้นเป็นผู้บังคับการ
องครักษ์เสื่อแพรเขตนครหลวงอย่างรวดเร็ว ควบหน้าที่บัญชาการทหาร
ผู้ติดตามกองหนึ่งประจำนครหลวง

จักรพรรดิบอกพระหัตถ์บอกเป็นนัยให้ชั้นที่ทั้งสองนำสตรีตั้งครวรี
ผู้เลอโฉมออกไปก่อน จากนั้นทอดพระเนตรไปยังนักสู้ชุดเขียวห้าคนนั้น
บนลานประลอง

ผู้ชรานำคนทั้งสี่เดินมาคุกเข่าลงหน้าประตูห้องตำหนัก

"กระหม่อมรองเจ้าสำนักอยู่ตั้งชื่อชิงเฮ่า นำศิษย์สี่คนเข้าเฝ้าฝ่าบาท"
มันกล่าวผ่านผ้าปิดหน้าที่กั้นอยู่

"บังอาจ!" ฉเขียนหนึ่งคิ้วตั้งขึ้น "เข้าเฝ้าฝ่าบาทไยต้องปิดบังหน้าตา"

ชื่อชิงเฮ่าเงยหน้าพอประมาณ มือซ้ายค่อยๆ เปิดผ้าดำออก

เห็นเพียงบริเวณริมฝีปากกลางของชื่อชิงเฮ่าที่ไม่รู้ว่าถูกโฉมตี
อย่างหนักจากอะไร ทำให้บาดแผลฉีกออกเป็นรอยสามเหลี่ยมคว่ำ
ยาวลงไปถึงใต้คาง ฟันและเหงือกแถวล่างล้วนเปิดเผยออกมา โฉมหน้า
ตั้งฝีโครงกระดูก น่าสยของขวัญยิ่ง

"เป็นเพราะกระหม่อมเคยได้รับบาดเจ็บ รูปโฉมไม่น่ามอง เกรงว่า
จะเป็นการไม่เคารพต่อฝ่าบาท จึงปิดบังเอาไว้ ขอประทานอภัย"

ฉเขียนหนึ่งเห็นปากที่ฉีกขาดของชื่อชิงเฮ่ายอมตกใจอย่างเสียด
มิได้ แต่ก็ไม่รู้ว่าควรวินิจฉัยคดีผ้าปิดหน้าอีกหรือไม่ จึงลอบสังเกต
สี่พระพักตร์ฝ่าบาทเพื่อคาดเดาการตอบสนองของพระองค์

กลุ่มองค์กรวิชาชีพยกหน้า หนึ่งในนั้นแยกตัวออกมาจากกลุ่ม มันก็คือ คนที่มีรูปร่างสูงหนาที่สุดในบรรดาองค์กรวิชาชีพเสื้อแพรหลายสิบ ความทรงพลังเมื่อเทียบกับเจียงปิ่นยังมากกว่าอยู่เล็กน้อย พวกพ้องเข้ามา ถอดชุดคลุมสีทองให้มัน เผยให้เห็นชุดต่อสู้สีดำที่อยู่ด้านใน มันกำหมัดที่เต็มไปด้วยหยั่งด้านหน้าทั้งสองข้าง เหยียบย่างก้าวใหญ่ไปยังกลางลาน

คนผู้นี้นามว่าตู้เยียนเฟิง มาจากสำนักปากว่าอันเป็นหนึ่งในเก้าสำนักใหญ่ที่เลื่องชื่อ วรยุทธ์เพลงหมัดของมันคัดเลือกมาจาก ยอดฝีมือ 'แม่ทัพดำอัน'* พันคนของกององครักษ์เสื้อแพรเขตนครหลวง ผ่านการทดสอบที่ได้ทำเจียนหนิงควบคุมด้วยตัวเอง เป็นตัวแทนองครักษ์ทุกคนในวังออกประลองต่อหน้าพระพักตร์

ท่าทางและสีหน้าของตู้เยียนเฟิงสุขุมเยือกเย็น แม้อยู่เบื้องหน้าจักรพรรดิก็ได้แสดงความตื่นเต้นสั่นไหว ท่วงทิวสง่างามยิ่ง เจียนหนิงเห็นแล้วลอบพึงพอใจ

อีกด้านหนึ่ง ตัวแทนออกศึกของสำนักกู่ตั้งก็เป็นคนที่มีรูปร่างสูงหนาที่สุดในกลุ่มเช่นเดียวกัน

คนผู้นี้โกนศีรษะจนเกลี้ยง สรีระประหนึ่งหมี่ร้อยตัวหนึ่ง ซ้ำยังสูงใหญ่กว่าตู้เยียนเฟิงเล็กน้อย มันถกชายชุดคลุมขึ้นมาสอดไว้ข้างสายคาดเอว เผยให้เห็นต้นขาอันแข็งแรงทั้งสองข้าง มองเผินๆ ไม่ต่างจากเอวคอดกิ่วของสตรีที่แต่งงานแล้วเท่าใดนัก แต่ว่าทำเนียบของคนผู้นี้มีความแปลกประหลาดเล็กน้อย หน้าอกหุบชิด แผ่นหลังดูกระจะดองแต่

* หน่วยองครักษ์เสื้อแพรตั้งตำแหน่ง 'แม่ทัพดำอัน' (ยอดบุรุษ) ขึ้น มีไซ่แม่ทัพที่นำทหารออกไปทำศึกจริงๆ แต่เป็นองครักษ์ส่วนพระองค์ในพระราชวังที่มีรูปร่างกำยำ บุคลิกสง่างามน่าเกรงขาม รวมทั้งเป็นผู้ติดตามบุคคลสำคัญ โดยทดสอบอย่างเข้มงวด ต้องมีแรงเกินสามร้อยห้าสิบชั่งขึ้นไป เริ่มจัดตั้งสมัยจักรพรรดิหมิงไท่จู เดิมเรียกว่า 'แม่ทัพเทียนอู่' (กองยุทธสรรพคดี) จนถึงราชวงศ์หมิงตอนกลาง จำนวนพลใน 'ค่ายแม่ทัพ' ขององครักษ์เสื้อแพรได้ขยายไปถึงหลายพันคน

โก่งสูงขึ้น ชวนให้รู้สึกว่าคุณช่างเฉื่อยชา

เขียนหนังสือก่อนแล้ว คิดไม่ถึงว่าในสำนักก่อตั้งจะมียักษ์ที่สู้กับตู้เขียนเพิงเช่นนี้ อีกทั้งยังจะให้มันออกศึก เคยได้ยินว่าวิทยาลัยสำนักก่อตั้งแต่ไรมาเชิดชูการใช้ข้อสยบแข็ง ยึดแรงโจมตี แต่คนผู้นี้เหมือนเป็นมือดีด้านพลังแข็งแกร่งนอกสำนักโดยสิ้นเชิง

ศิษย์ผู้ตั้งผู้เดินไปยังกลางลาน คุณเข้าให้จักรพรรดิ ขานชื่อของตนเองออกมา "อู่หลันเทียน ศิษย์ 'สายเต่าพิทักษ์' แห่งสำนักก่อตั้ง"

จักรพรรดิพยักพระพักตร์บอกเป็นนัยให้อู่หลันเทียนลุกขึ้นยืน พระองค์ทอดพระเนตรเห็นนักรู้ของทั้งสองฝั่งรูปร่างพอดพอดเหมือนกัน ก็ยิ่งรู้สึกตื่นเต้น

"พวกเจ้าลองเดาว่าฝ่ายไหนจะชนะ" จักรพรรดิสนพระทัยในวรยุทธ์ยิ่ง ขยับพระองค์ พระหัตถ์ขวากำหมัดชุกในฝ่าพระหัตถ์ซ้าย "ลองพนันดู"

เขียนหนังสือมึนน้อยๆ "ตู้เขียนเพิงเป็นลูกน้องของกระหม่อม... กระหม่อมมิบังอาจคาดเดา" แต่ในใจมันเต็มไปด้วยความมั่นใจ หลายวันก่อนมันได้เห็น 'ฝ่ามืออสนีคาร์นปากว่า' ที่ตู้เขียนเพิงใช้ออกมา พลังยุทธ์ทำลายป้ายศิลาหน้าครั้งชื่อได้สบายๆ

ส่วนเจียงปิ่นขุนนางฝ่ายยุทธ์ที่อยู่อีกข้างหนึ่งจ้องมองคนทั้งสองบนลานประลองอย่างเย็นชา ไม่เอ่ยคำ

บนลานประลอง อู่หลันเทียนและตู้เขียนเพิงยืนห่างกันสิบกว่าก้าว อู่หลันเทียนก้มศีรษะประสานมือแสดงมารยาท ตู้เขียนเพิงกลับเพียงแค่มองหน้าแสดงมารยาทตอบพอประมาณ มันรับตำแหน่งองค์กรเสื้อแพรมานานหลายปี รังเกียจคนธรรมดาปาเขาประเภทนี้อ่างยิ่ง

ชื่อซิงเฮ่าที่อยู่ข้างลานเอามือกอดอก ฝ้าดูกลางลานอย่างใกล้ชิด คล้ายจะเคร่งเครียดเล็กน้อย เขียนหนังสือมองเห็นแล้วยิ่งภาควิมิใจ

